

Meyers vreesde namelijk dat men zou zeggen dat een confessionele richting voor een dergelijk instituut uiterst ongewenst zou zijn. 'Wanneer we aannemen dat er in Amsterdam 13% Roomschen, 10% Joden, en 7% uitgesproken atheïsten zijn, dan is er 30% van de bevolking die op godsdienstige gronden geen gebruik kan maken van het instituut. Dan volgt ongeveer 50% van de bevolking die het wel zou willen doen, maar die zeker de voorkeur geven aan 'neutrale' verpleging en die waarschijnlijk niet te bewegen zijn hun stem aan het betrokken voorstel te geven. Blijft over ongeveer 20% van de bevolking, waarvan ongeveer 15% om godsdienstige reden van het instituut gebruik zal willen maken. Kan de gemeente Amsterdam, zoo vraagt hij, in zulke gevallen werkelijk steunend optreden?'

Waterink voerde hierop nog een gesprek met Meyers en deze gaf uiteindelijk toe dat hij 'de zaak wel wat heel simpel stelde; maar de gemeenteraad was nu eenmaal zoo, zoo zei-
de hij, dat de gemeenteraad ook zoo heel simpel de zaken stelde'. Het antwoord van Waterink op Meyers verweer was een fraai staaltje van kordaat en krachtig optreden: 'Ik heb hem toen aan zijn verstand trachten te brengen dat in dit geval hem niet de gemeenteraad apriori leiden moest, maar dat hij de gemeenteraad leiden moest'.

De argumenten van het gemeenteraadslid tonen niet alleen de oppositie tegen Waterinks voorstel maar zijn ook een goed voorbeeld van een verzuilde samenleving *avant-la-lettre*. Het voorstel voor een pedologische kliniek moet daarom in hetzelfde licht gezien worden. Het is beter de zorg voor 'andere' kinderen zelf ter hand te nemen, dan dit over te laten aan 'neutrale' instellingen. Een mooi voorbeeld van dit streven naar soevereiniteit in eigen (gereformeerde) kring en het handhaven van de eigen identiteit is een vermelding in de notulen uit 1929 waarin uitdrukkelijk staat vermeld dat de bestuurders zich nimmer aan de gemeente verbinden subsidie te vragen ten bate van het instituut. Dit uitgangspunt belette Waterink overigens niet een renteloos voorschot van f150.000,- van de gemeente Amsterdam te vragen. Het essentiële verschil zat hem natuurlijk in het feit dat er aan subsidies eisen konden worden